

Naši pěvci slaví 25. narozeniny!

Naši pěvci (NP) - jak ví každý Dejvičák - neznamená jen zpěvné ptactvo českých luhů a hájů, ale především pěvecký sbor, který v našem sboru vznikl v únoru 1986 ze zpěvavé mládeže, tedy spíše, jak se traduje, z dejvické mládeže, která měla tehdy pěvecké ambice.

U jeho zrodu stáli Lydie (tehdy ještě Henychová) s Hanušem Hártlem, uspořádali konkurz, kterým prošli všichni, kteří se nebáli zazpívat písničku U panského dvora - ti odvážnější tváří v tvář ostatním, ti méně stateční zpívali za plentou a předvedli cosi jako stínové divadlo. Recese, zábava, příležitost k setkávání, namlouvání... Nevím, jestli tehdy kdo tušil, že z „tělesa“, které zpočátku bylo schopno zpívat pouze jednohlasé mládežnické písničky, bude zanedlouho životaschopný sbor na dlouhá léta.

Moje první setkání s Našimi pěvci bylo při prvním provedení Pohlovy mše o Velikonocích v r. 1991. Tehdy už to nebyli žádní začátečníci, Pohlova hudba byla podmanivá, okamžitě jsem dostala chuť mít na sborové práci podíl a sbor se příchodu sopránového nováčka nebránil...

A pak už byla před námi příprava na 10tídní cestu do Londýna v létě 1992, bylo to jako sen. S jistou dávkou nostalgie vzpomínám na zájezd, kdy stačilo, aby jeden z nás zanotoval pár taktů z Pohla, kdekoli jsme zrovna byli, a ostatní se přidali.

Třeba v kanále pod Temží zněla jeho hudba jedinečně a nezapomenutelně... V Anglii s námi byl ještě Igor David Nadrchal, usměvavý, plný života. Nikoho z nás tehdy netušil, že jeho nemocné srdíčko má tak málo síly. Zemřel o 3 roky později, bylo mu pouhých 29 let.

V dalších letech jsme se sborem uskutečnili mnoho cest - do Francie, Švýcarska (i do toho Českosaského), do Německa i po vlastech českých – navštívili jsme mnoho farností a navázali mnohá přátelství, která trvají dodnes. V současné době cestujeme již o poznání méně a už ne tak daleko, jsme nějak všichni zaměstnanější než dřív.

Naši pěvci mají na svém kontě na 300 vystoupení. Vzpomenu alespoň ty nejdůležitější mezníky: natáčení pro Českou televizi „Posezení s J. Burianem (1993), účinkování při odhalení památníku Jana Palacha ve Vevey (1997), Pražské dny sborového zpěvu (1998 - 4. místo, 1999 1. - 2. místo), Mezinárodní festival duchovní hudby ICMF v Bernu (2001 a 2005), novoroční zpívání v katedrále sv. Víta (2003), koncert ve Slaném se slavným saxofonistou Ivanem Myslikovjanem (2003), dva koncerty s orchestrem Atlantis (dir. V. Podrazil) v kolínské synagoze (2002, 2009) k výročí holokaustu.

Sbor několikrát spolupracoval s Českým rozhlasem, dvakrát natáčel pro BBC (naposledy letos před Vánocemi). Tradici již mají naše vánoční koncerty s profesionálními sólisty a instrumentalisty.

Členové NP už dávno nejsou jen bývalí dejvičtí mládežníci. Sbor se pochopitelně rozrostl o přizvané kamarády, přátele, spolužáky, tedy také lidi z jiných církví i mimo církev. Část členů vždycky tvořili mimopražští studenti, kteří si nás našli v době svého studia. My ostatní jsme za tu dobu pravda o něco starší, ale věkový průměr zpěváků je v současnosti už několik roků 39 let. Je to patrně také tím, že členy NP začínají být v několika případech i naše děti.

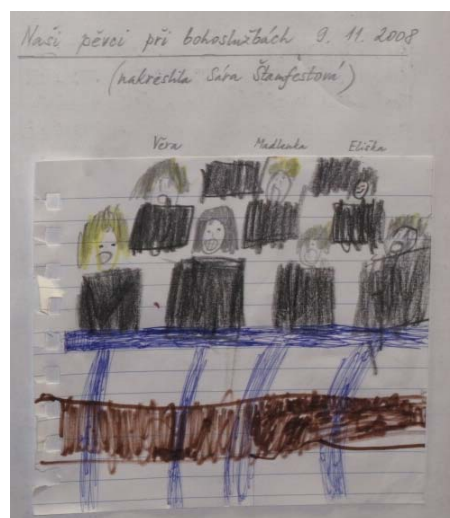
Sborem prošlo sborem na 200 zpěváků. Aktuálně je nás dnes 53. Pouze za dirigentským pultem se za 25 let nic nezměnilo. Lydka Hártelová celou tu dobu srdnatě a neúnavně (aspoň to tak navenek vypadá) drží pomyslnou taktovku. Především jí patří velký dík za všechnu práci, péči a trpělivost! Bez ní by tady NP nebyli, měli jsme příležitost ověřit si, že to tak prostě je.

Za dobu svého trvání měli NP postupně 3 varhaníky: Jendu Růžka, Lukáše Vendla a Lucku Novákovou, která s námi spolupracuje už pouze externě. Zároveň jsme měli štěstí na dva muzikanty - skladatele a zdatné zpěváky v Blahoši Ratajovi a Jiřince Marešové. Oba obohatili náš repertoár o vlastní skladby psané „na míru“.

Není bez zajímavosti, jak zpěv duchovní hudby prospívá partnerským vztahům: přímo ze sboru, potažmo z farního sboru a dejvičké mládeže, vzešlo 8 manželských svazků a celkem 13 manželských párů bylo nebo dosud je členy NP.

Sborová práce se od svých počátků hodně změnila. Pamatuji zkoušky, kdy seděl celý sbor u klavíru (tenkrát jsme se k němu ještě všichni vešli) a skladbou jsme se pomaličku po hlasech prokousávali. Dnes nám hodně pomáhá internet - odkazy na noty, hotové skladby i demosnímky pro jednotlivé hlasy, využíváme dělených zkoušek, takže i obtížné skladby jsme tak schopni dát zhruba dohromady během jedné zkoušky.

Každá zkouška má většinou kratičký biblický úvod. Po Petru Hudcovi se o pravidelné slovo v současné době velmi originálně stará Martin Hruběš (naš bas a kurátor hornopočernického sboru). Za dobu trvání NP jsme se zúčastnili dvou pěveckých soutěží, v jednom případě dokonce vítězně, okusili jsme, jaké to je, ale shodli jsme se na tom, že není naším cílem zpívat pro svou slávu. Naši pěvci vždycky zpívali, zpívají a věřím, že ještě dlouho zpívat budou - ke slávě Boží. Hosanna in excelsis, in excelsis!

Věra Tichá